

ЙОРДАН РАДИЧКОВ
МАЛЪК ПОСЛЕСЛОВ

chitanka.info

Имаше един човечец, държеше пекарня, струва ми се дори, че беше и малко нещо набожен, но не ходеше в неделя на църква, защото в неделя пекарнята работеше най-много. Народецът носеше всякакви печива в зависимост от сезона, а по заговезни носеше птици. На едни заговезни пекарят намята тавите с птиците в пещта, него ден имаше много работа, и когато затвори пещта, позаслуша с едно ухо да разбере дали не бие камбаната на църквата, та да се прекръсти. Камбаната не се чуваше, пекарят излезе пред вратите на своята пекарня, видя, че слънцето се е вдигнало доста височко, прекръсти се наслуки и се върна, за да вади птиците. Когато човечецът отвори вратата на пещта и надникна вътре, остана като гръмнат.

„Не може да бъде!“ — каза човечецът, излезе бързо от вратата на своята пекарня, огледа пустата улица, прекръсти се наслуки и пак се върна да надникне в пещта. И като надникна, пак рече: „Не може да бъде!“

Човечецът беше много сащисан, взе дървената лопата, ръцете му трепереха и с мъка вадеше птиците от пещта; и на всяка птица викаше: „Не може да бъде!“ Защото всичките птици, макар и минали през напалената пекарня, бяха живи, подвикваха си една на друга или пък много съсредоточено си оправяха перата с човки. Народецът, като видя, че пекарят бе извадил живи птиците от огъня на пекарнята, също се сащиса и каза: „Това не може да бъде!“

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.